

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Petra Kuchynky a soudců JUDr. Ondřeje Szalonnáse a Mgr. Jaroslava Škopka ve věci

žalobce: E. J., narozen X, X, zastoupeného JUDr. Petrem Hrůzou, advokátem, náměstí Republiky 58, 347 01 Tachov,

proti
žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje, IČ 70890366, Škroupova 18, 306 13 Plzeň,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 5. 2018, č.j. PK-DSH/4629/18,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje ze dne 3. 5. 2018, č.j. PK-DSH/4629/18, se zrušuje a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 11 228 Kč k rukám zástupce žalobce JUDr. Petra Hrůzy, advokáta, a to do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku

Odůvodnění:

[I] Předmět řízení

1. Rozhodnutím Městského úřadu Tachov, odboru dopravy a silničního hospodářství (dále jen „prvoinstanční správní orgán“) ze dne 12. 4. 2018, č.j. 8630/2017-ODSH/TC-22 (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“ nebo „opravné rozhodnutí“) byla podle § 70 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), provedena z moci úřední oprava zřejmých nesprávností písemného vyhotovení nového rozhodnutí ze dne 22. 3. 2018, č.j. 8630/2017-ODSH/TC-10, tak, že se na druhé straně ve výroku v prvním odstavci věta „I. původní rozhodnutí ze dne 9. 11. 2017 pod č.j. 8360/2017-ODSH/TC-10 na základě ustanovení § 102 odst. 9 správního řádu ruší“ ruší a původní odstavec bod „I“ se nahrazuje druhým bodem „II: Správní orgán účastníkovi řízení ukládá povinnost odevzdat ŘP č. X dle § 113 odst. 1, 2) zákona o silničním provozu v termínu do 5 pracovních dnů ode dne, kdy nabylo právní moci toto rozhodnutí, a to správnímu orgánu Městský úřad Tachov, odbor dopravy a silničního hospodářství, Tachov, Hornická 1695, kancelář č. 117. Při odevzdání řidičského průkazu vydá příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností doklad o odevzdání řidičského průkazu“.
2. K žalobcovu odvolání bylo rozhodnutím žalovaného ze dne 3. 5. 2018, č.j. PK-DSH/4629/18 (dále jen „napadené rozhodnutí“), odvolání zamítnuto a opravné rozhodnutí potvrzeno.
3. Žalobou ze dne 15. 5. 2018, Krajskému soudu v Plzni (dále jen „soud“) doručenou dne 16. 5. 2018, se žalobce domáhal zrušení napadeného rozhodnutí.
4. Správní řízení je upraveno správním řádem.

[II] Žaloba

5. Žalobce na vysvětlenou uvedl, že správní řízení proti němu vede prvoinstanční správní orgán, který zahájil řízení o obnově řízení a vyzval žalobce, aby se vyjádřil před vydáním rozhodnutí o obnově řízení. Žalobce se vyjádřil tak, že si vyjádření nechal sepsat v Advokátní kanceláři JUDr. Jiřího Sedláčka, advokáta, se sídlem Tachov, T. G. Masaryka 1326. Obnovené řízení by se mělo týkat rozhodnutí téhož správního orgánu ze dne 19. 12. 2016, podle kterého byl žalobci vyměněn rakouský řidičský průkaz za řidičský průkaz České republiky č. X. V daném řízení však nebylo nikdy rozhodnuto o tom, zda se obnova řízení povoluje či nikoliv.
6. I přes shora uvedené, správní orgán vydal dne 22. 3. 2018 nové rozhodnutí, v jehož výroku uvedl, že žalobci byl dne 19. 12. 2016 vyměněn rakouský řidičský průkaz za nový řidičský průkaz České republiky X, přičemž šetřením správního orgánu bylo prokázáno, že účastník řízení v čestném prohlášení neuvedl relevantní údaje a zatajil skutečnost, že je proti němu vedeno správní řízení, takže řidičský průkaz neměl být účastníkovi řízení vůbec vydán. Dále bylo ve výroku uvedeno, že na základě těchto skutečností se „I. Původní rozhodnutí ze dne 9. 11. 2017 ruší“; „II. Účastníkovi se ukládá povinnost odevzdat ŘP č. X do 5 pracovních dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.“
7. Proti tomuto novému rozhodnutí podal žalobce odvolání a poukázal na to, že nejsou splněny podmínky pro vydání nového rozhodnutí. Zejména poukázal na skutečnost, že nejsou splněny podmínky § 101 a ani § 102 správního řádu, když ve věci zatím nedošlo k rozhodnutí o povolení obnovy řízení. Namítl, že postup správního orgánu je protizákonný. Ohrazoval se i proti skutkovému základu věci a tvrdil, že on sám nikdy žádné rozhodnutí o odebrání řidičského průkazu v Rakousku neobdržel, dozvěděl se o něm

od svého právního zástupce, který jej informoval, že toto rozhodnutí je napadeno řádným opravným prostředkem.

8. Za této procesní situace obdržel žalobce další rozhodnutí správního orgánu ze dne 12. 4. 2018 označené jako opravné rozhodnutí, ve kterém bylo uvedeno, že se provádí podle § 70 správního řádu z moci úřední oprava zřejmých nesprávností písemného vyhotovení nového rozhodnutí ze dne 22. 3. 2018. Tato oprava zní tak, že se na druhé straně ve výroku věta „původní rozhodnutí ze dne 9. 11. 2017 se na základě § 102 odst. 9 správního řádu ruší“ ruší a původní odstavec bod I. se nahrazuje druhým bodem II.
9. Proti tomuto opravnému rozhodnutí podal žalobce odvolání. O odvolání bylo rozhodnuto žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 3. 5. 2018 tak, že se odvolání žalobce zamítá.
10. Napadené rozhodnutí žalovaného je dle žalobce zcela nepřezkoumatelné, neboť z jeho odůvodnění nelze zjistit, z jakých skutečností odvolací orgán vycházel, jakými úvahami se řídil a k jakým závěrům posléze dospěl.
11. V odůvodnění napadeného rozhodnutí se totiž jen velmi suše bez bližšího vysvětlení uvádí, že není pravdou, že správní orgán může opravit jen zřejmou nesprávnost v písemném vyhotovení jako překlep, zkomolení výrazu, nesprávný číselný údaj a že ve věcné nesprávnosti může rozhodovat jen orgán vyššího stupně. Dále se zde uvádí, že není také pravdou, že nesprávnost spočívá kupř. v překlepu v konkrétním slově nebo nesprávném číselném údaji či součtu dvou či více čísel a nejsou pravdivé ani další poznámky odvolatele jako např., že se správní orgán snaží opravným rozhodnutím odstranit zásadní věcné nesprávnosti původního rozhodnutí, což překračuje možnosti a pravomoci a že přezkoumání původního rozhodnutí přísluší jen odvolacímu orgánu. Odvolací orgán výše uvedené námítky odvolatele proto považuje za irelevantní.
12. To vše je v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedeno bez jakéhokoliv bližšího vysvětlení, aniž by žalovaný vysvětlil, zda a v čem se žalobce mylí a aniž by vysvětlil, co je a co není možno opravným usnesením na původním rozhodnutí resp. na jeho výroku měnit.
13. Žalobce si proto dovoluje poukázat na judikát Nejvyššího správního soudu č.j. 1 Afs 58/2009-541, který se zabýval i institutem opravy zřejmých nesprávností. V tomto judikátu se výslovně konstatuje, že institut opravy zřejmých nesprávností podle § 70 správního řádu lze aplikovat pouze na zjevné omyly ohledně údajů, které jsou však dostatečně podloženy zjištěními prokazujícími jejich správné znění. S odkazem na toto ustanovení naopak nelze měnit vlastní obsah rozhodnutí.
14. Žalovaný se ovšem zachoval v rozporu se zněním § 70 správního řádu i v rozporu se shora citovaným judikátem. Neprovedl vůbec opravu zjevně mylných údajů, ale zcela pozměnil výrok nového rozhodnutí ze dne 22. 3. 2018. Na místo opravy zřejmých nesprávností provedl správní orgán zrušení celé části pod bodem I. výroku původního rozhodnutí a odstavec pod bodem I. nahradil druhým bodem pod označením II. Takto rozsáhlá změna výroku původního rozhodnutí ze dne 22. 3. 2018 je ale formou opravy zřejmých nesprávností zcela nepřípustná. Jako zřejmou nesprávnost lze odstranit jednotlivý konkrétní údaj, ale nikdy nelze rušit celou část výroku a nahrazovat ji dokonce jinou částí téhož výroku. To jsou změny výroku napadeného rozhodnutí, ke kterým již orgán příslušný v prvním stupni nemá pravomoc. Takové změny eventuálně přísluší jen orgánu odvolacímu.
15. Žalobce proto dovedl, že byl na svých právech zkrácen v důsledku porušení svých práv

v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti. Nelze odhlédnout ani od způsobu, jakým odvolací orgán v dané věci popisuje předchozí průběh řízení. Žalovaný doslova uvedl, že prvoinstančním správním orgánem bylo opravné rozhodnutí vydáno v souladu s ustanovením § 70 správního řádu. To ovšem není pravda.

16. Navíc, odvolací orgán předjímal problematiku celé věci, neboť na straně 3/4 ve 4 odstavci uvedl, že bere jako prokázané, že nebyly splněny podmínky pro vydání řidičského průkazu, a tudíž řidičský průkaz účastníkovi řízení neměl být vůbec vydán. To je ve své podstatě nepřipustné. Otázka, zda byly či nebyly splněny podmínky pro vydání řidičského průkazu, je předmětem samostatného odvolacího řízení, ve kterém dosud nebylo rozhodnuto. Odvolací správní orgán ale již nad rámec problematiky opravného rozhodnutí předjímal, jaký bude mít názor na odvolání proti tzv. novému rozhodnutí ze dne 22. 3. 2018. To je z procesního hlediska nepřipustné a svědčí to o tom, že odvolací orgán není schopen odlišovat jednotlivá řízení a zachovat nadhled a odstup od problematiky řízení a rozhodovat v jednotlivých řízeních na základě všech významných skutečností. Jednoduše řečeno v rozhodnutí o opravném rozhodnutí nelze předjímat, jak dopadne rozhodnutí ve věci samé, jinak se jedná o porušení práv žalobce v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu.
17. Uvedené zároveň svědčí i o naplnění podmínek § 65 odst. 2 soudního řádu správního, neboť žalobce zároveň tvrdí, že postupem správního orgánu byl zkrácen na právech, která mu přísluší takovým způsobem, že to mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí.
18. Žalobce tedy ze shora uvedených skutkových i právních důvodů považoval výrok napadeného rozhodnutí za nezákonný.

[III] Vyjádření žalovaného k žalobě

19. Žalovaný se k věci vyjádřil v podání ze dne 3. 9. 2018. Úvodem upozornil, že napadené rozhodnutí bylo vydáno z důvodu přezkoumání a potvrzení opravného rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu, značná část námitek uvedených v žalobě je však zaměřena k samotné věci týkající se odejmutí řidičského průkazu, což bylo řešeno předcházející žalobou ze dne 21. 5. 2018 (u krajského soudu byla žaloba evidována pod sp. zn. 57 A 62/2018 – pozn. soudu).
20. K námitce, že rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné a nelze zjistit, z jakých skutečností žalovaný vycházel, žalovaný uvedl, že důvody pro obnovení řízení i povinností řidičský průkaz č. X odevzdat, byly uvedeny již v předešlých úkonech řízení. Prvoinstanční správní orgán dne 5. 10. 2017 nařídil dle § 100 odst. 1 písm. a), b) a § 100 odst. 3 správního řádu obnovu řízení, jelikož vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník neuvedl v čestném prohlášení [viz § 109 odst. 7 písm. h) zákona o silničním provozu], a kdy uvedené skutečnosti byly relevantním podkladem původního rozhodnutí vydaného v řízení dne 19. 12. 2016.
21. Novou skutečností a důkazem byla zpráva od příslušného úřadu BH Melk členského státu - Rakouské republiky cestou zdejšího Ministerstva dopravy ze dne 22. 9. 2016, že dne 7. 12. 2016 bylo panu E. J. soudním rozhodnutím v BH Melk v Rakouské republice odebráno rakouské řidičské oprávnění a v době výměny za český řidičský průkaz nebyl již původní rakouský řidičský průkaz č. M E-A1-P315-2005/106 platný. Ve zprávě Ministerstva dopravy ze dne 22. 9. 2016 bylo též uvedeno, že pan E. J. byl v této době držitelem řidičského oprávnění pro skupiny B a BE a taktéž řidičského průkazu č. ME-A1-P315-

2005/106 s platností od 11. 1. 2005 do 18. 1. 2016. Z těchto důvodů tedy správní orgán zahájil obnovu řízení.

22. Stran dalších námitek žalovaný konstatoval, že správní orgán využil dle jeho uvážení pouze možnosti § 70 správního řádu, a opravil tak výrok rozhodnutí opravným rozhodnutím. Žalovaný tvrdil, že nedošlo ke změně vlastního obsahu rozhodnutí, ale došlo toliko k opravě nesprávnosti ve výroku, čehož bylo dosaženo vydáním tohoto opravného rozhodnutí. Žalovaný nesouhlasil s žalobcem v tom, že příslušný správní orgán v prvním stupni neměl k vydání opravného rozhodnutí pravomoc, když k vydání tohoto rozhodnutí dospěl na podkladě své úvahy a v souladu s § 70 správního řádu.
23. Žalovaný měl za to, že oprava zřejmých nesprávností provedená prvoinstančním správním orgánem byla provedena v souladu se správními předpisy, tj. prvoinstanční správní orgán byl k vydání tohoto opravného rozhodnutí kompetentní, a proto také žalovaný nemohl s žalobcem v této jeho námitce souhlasit.
24. Stran námitky, že žalobci byl řidičský průkaz odebrán soudním rozhodnutím dne 7. 12. 2016 a žádné soudní rozhodnutí mu nebylo doručeno, žalovaný uvedl, že dle sdělení Ředitelství policie ve Vídni dne 7. 12. 2016 bylo žalobci soudním rozhodnutím v BH Melk v Rakouské republice odebráno rakouské řidičské oprávnění a v době výměny za český řidičský průkaz nebyl již rakouský řidičský průkaz č. ME-A1-P315- 2005/106 platný. S uvedenými důkazy se měl žalobce možnost seznámit, ale této možnosti nevyužil, přičemž správnímu orgánu zaslal písemné vyjádření, ve kterém žádá o zastavení řízení, jelikož je přesvědčen, že není žádného důvodu pro zahájení obnovy řízení. I přes výše uvedené domněnky žalobce je nutno podotknout, že soudní rozhodnutí existuje, žalobce o něm věděl, ale seznámení s ním nevyužil.
25. Z výše uvedených důvodů žalovaný navrhl žalobu zamítnout.

[IV] Posouzení věci soudem

26. Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „soudní řád správní“ nebo „s. ř. s.“).
27. Podle § 75 odst. 1 soudního řádu správního, soud při přezkoumání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.
28. Podle § 75 odst. 2 věty první soudního řádu správního, soud přezkoumá napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů.
29. O věci bylo soudem rozhodnuto v souladu s § 51 odst. 1 věty první, neboť s tím souhlasili oba účastníci řízení.
30. Žaloba je důvodná.
31. Podle § 70 správního řádu, opravu zřejmých nesprávností v písemném vyhotovení rozhodnutí na požádání účastníka nebo z moci úřední usnesením provede správní orgán, který rozhodnutí vydal. Týká-li se oprava výroku rozhodnutí, vydá o tom správní orgán opravné rozhodnutí. Prvním úkonem správního orgánu ve věci opravy je vydání tohoto rozhodnutí. Právo podat odvolání proti opravnému usnesení anebo opravnému rozhodnutí má pouze účastník, který jím může být přímo dotčen.
32. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 31. 3. 2010, č.j. 1 Afs 58/2009-541 (rozhodnutí kasačního soudu jsou k dispozici na www.nssoud.cz), konstatoval mj. toto: „*Institut opravy zřejmých nesprávností v písemném odůvodnění rozhodnutí podle § 70 správního řádu z roku*

2004 lze aplikovat pouze na zjevné omyly ohledně údajů, které jsou však dostatečně podloženy zjištěními prokazujícími jejich správné znění. S odkazem na toto ustanovení naopak nelze měnit vlastní obsah rozhodnutí.“.

33. Úkolem žalovaného bylo, aby i ve světle citovaného názoru Nejvyššího správního soudu odůvodnil své závěry stran námitek týkajících se provedení oné změny výroku. To se však nestalo.
34. Odůvodnění napadeného rozhodnutí je v tomto směru velmi stručné (což by samo o sobě nemuselo znamenat vadu), leč pro věc podstatné je, že se vůbec nevypořádalo s uplatněnými námitkami. Relevantní část odůvodnění začíná na str. 3 (předposledním odstavci), kde je nejprve uvedeno, že správní orgán vzal „za prokázané, že nebyly splněny podmínky pro vydání řidičského průkazu“, přičemž je konstatováno, že původní výrok I. rozhodnutí ze dne 22. 3. 2018, č.j. 8630/2017-ODSH/TC-10 (= „I. Původní rozhodnutí ze dne 9. 11. 2017 pod č.j. 8360/2017-ODSH/TC-10 na základě ustanovení § 102 odst. 9 správního řádu ruší.“), byl chybou v psaní – zřejmou nesprávností.
35. Pomine-li soud určité zmatky v dataci rozhodnutí č.j. 8630/2017-ODSH/TC-10, které je v relevantní pasáži napadeného rozhodnutí datováno dnem 23. 3. 2018, místo správného 22. 3. 2018, pak nebylo možné odhlédnout od naprosté absence odůvodnění závěru, proč se žalovaný ztotožnil s tím, že odstranění celé jedné části výroku považuje za chybu v psaní. Z dosud uvedeného je totiž zřejmé, že žalovaný řekl pouze to, že to za chybu v psaní považuje, avšak nikterak nezduvodnil proč.
36. Dále žalovaný v odůvodnění prohlásil: „Není pravdou, jak uvádí odvolatel, že „Správní orgán prvního stupně může opravit jen zřejmou nesprávnost v písemném vyhotovení, jako překlep, zkomolení výrazu, nesprávný číselný údaj. Ve věcné nesprávnosti může rozhodovat jen orgán vyššího stupně.“ Uvedenou možnost správní řád neuvádí.“.
37. Jistě, správní řád detailně nespécifikuje, co lze považovat za chybu v psaní, zda jsou to například opravdu jen překlepy či zkomoleniny. Na druhou stranu však ani neuvádí, že opravou chyby v psaní může být i vypuštění celé části výroku, jak tomu bylo v souzené věc. Úkolem žalovaného bylo obhájit svůj postup ve světle odvolacích námitek. A tuto povinnost žalovaný nesplnil tím, že nesouhlasil s názorem odvolatele, aniž by ovšem důkladně odůvodnil názor svůj.
38. Stejně lze říci i k další části odůvodnění, ve které žalovaný uvedl toto: „Není také pravdou, že nesprávnost spočívá kupř. v překlepu v konkrétním slově nebo nesprávném číselném údaji či součtu dvou či více čísel apod., či další poznámky odvolatele jako např., že se správní orgán snaží opravným rozhodnutím odstranit zásadní věcné nesprávnosti původního rozhodnutí, což překračuje možnosti a pravomoci a že přezkoumání původního rozhodnutí přísluší jen odvolacímu orgánu.“. I tu žalovaný kategoricky odmítl názor odvolatele, aniž by ovšem, byť jen zmínkou, obhájl názor svůj. Vše pak bylo završeno konstatováním, že „odvolací orgán výše uvedené námitky odvolatele považuje za irrelevantní“, přičemž „ze spisové dokumentace (...) dostatečně vyplývá, že se jedná o chybu v psaní, k jejíž opravě je příslušný správní orgán, který rozhodnutí, v němž se taková vada vyskytuje, vydal.“.
39. Vzhledem k absenci jakýchkoliv přezkoumatelných závěrů v napadeném rozhodnutí, soudu nezbylo, než toto rozhodnutí zrušit podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí a věc vrátit k dalšímu řízení žalovanému (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Bude proto na správním orgánu, aby svůj pohled na „opravu“ spočívající v odstranění výrokové části I. rozhodnutí ze dne 22. 3. 2018,

č.j. 8630/2017-ODSH/TC-10, náležitě a přezkoumatelně odůvodnil. Právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

[V] Náklady řízení

40. Žalobce, který měl ve věci plný úspěch, má podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. proti žalovanému správnímu orgánu, který ve věci úspěch neměl, právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem.
41. Soud přiznal žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 11 228 Kč, skládající se ze zaplaceného soudního poplatku za žalobu ve výši 3 000 Kč a dále z odměny advokáta za dva úkony právní služby v plné výši, tj. po 3 100 Kč/úkon, a z náhrady hotových výdajů za dva úkony právní služby po 300 Kč/úkon podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d) a § 13 odst. 1 a 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (dále též „advokátní tarif“). Za úkony právní služby oceněné plnou výší se považují převzetí a příprava zastoupení a podání žaloby.
42. Odměna advokáta a náhrada advokáta byly navýšeny o částku 1 428 Kč odpovídající dani, kterou je advokát povinen z odměny a z náhrad odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů (§ 57 odst. 2 s. ř. s.).
43. Ke splnění povinnosti nahradit náklady řízení bylo žalovanému určeno platební místo podle § 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. a stanovena pariční lhůta podle § 160 odst. 1 část věty za středníkem o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. (s přihlédnutím k možnostem žalovaného tuto platbu realizovat).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň dne 26. 6. 2020

JUDr. PhDr. Petr Kuchynka, Ph.D. v.r.
předseda senátu